

Sygn. akt VIII U 2948/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2019 r. w Gliwicach

sprawy J. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 listopada 2018 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 1 października 2018 roku.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 2948/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 listopada 2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. P. (P.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie udokumentował on wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Organ rentowy wskazał, że nie uwzględnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach do 1 stycznia 1999r., ponieważ nie zostało przedłożone świadectwo potwierdzające taką pracę.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, gdyż pracę taką wykonywał w latach 1976 – 1998 w Hucie (...) na stanowisku wytaczarza.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w skarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. P. w dniu (...) ukończył wiek 60 lat.

Na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Wniosek o emeryturę ubezpieczony złożył 29 października 2018r. i w jego rozpoznaniu organ rentowy wydał decyzję skarżoną.

Ubezpieczony od 1 września 1973r. do 31 maja 1997r. był zatrudniony w Hucie Z. i na mocy art.23(1) k.p. przeszedł następnie do pracy do Zakładu Budownictwa (...) S.A. w Z.. W okresie od 1 września 1973r.

do 20 czerwca 1976r. pracował na stanowisku ucznia w zawodzie frezera, a potem do końca grudnia 1998r. na stanowisku wytaczarza.

Ubezpieczony po ukończeniu szkoły rozpoczął pracę w Hucie na wydziale obróbki ciężkiej. Poza tym wydziałem w Hucie były też inne wydziały m.in. narzędziownia.

Na wydziale obróbki pracowało około 100 osób. Ubezpieczony pracował na wytaczarce. Wytaczarka ma wysokość około 4 metrów i w zależności od osprzętu wycina otwory, frezuje, wierci. Ubezpieczony na maszynie tej obrabiał przede wszystkim żeliwo, tj. odlewy różnych elementów, najczęściej baterii koksowniczych wykonanych z żeliwa. Wykończone elementy wysyłane były do montażu. Elementy, które podlegały obróbce miały zazwyczaj od 300 kg do 1 200 kg i transportowane były suwnicami. Było tam bardzo duże zapylenie i hałas. Pracę taką ubezpieczony wykonywał na zmiany.

Razem z ubezpieczonym pracowali G. P., J. K. i S. J. (1), którzy wykonywali taką samą pracę co ubezpieczony. Z S. J. (2) ubezpieczony pracował na zmiany na tej samej maszynie.

Prawomocnym wyrokiem z 7 sierpnia 2018r. sygn. VIII U 1998/18 Sąd Okręgowy w Gliwicach przyznał S. J. (2) prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy okresu zatrudnienia ww. w Hucie (...) od 21 czerwca 1976r. do 25 października 1979r. i od 13 listopada 1979r. do 31 grudnia 1998r. na stanowisku frezera wytaczarza, jako wymienioną w wykazie A dziale III poz.23.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego oraz świadków S. J. (2), J. K., G. P., akt sprawy o sygn. VIII U 1998/18, zeznań ww. świadków oraz zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozprawy z 1 marca 2019r. czas 00:04:32 – 00:43:15).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków S. J. (2), J. K., G. P. oraz zeznaniom ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, logiczne, przekonujące, zgodne ze sobą i zgromadzoną w sprawie dokumentacją. Nadto świadkowie byli współpracownikami ubezpieczonego i stąd mają bezpośrednią wiedzę co do faktycznie wykonywanej przez niego pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. P. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz.1270 ze zm.) zwanej dalej ustawą, prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31 grudnia 1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioszek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy.

Ubezpieczony J. P. w dniu (...) ukończył wiek emerytalny 60 lat, legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dziale III poz.23 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. wymieniono prace w warunkach szczególnych: „ wybijanie, oczyszczanie i wykańczanie odlewów ”.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w sposób nie budzący wątpliwości wykazało, że ubezpieczony w okresie spornym od 21 czerwca 1976r.

(po ukończeniu szkoły zawodowej) do końca grudnia 1998r. faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę wymienioną w powołanym uregulowaniu. Ubezpieczony obsługiwał w tym czasie maszynę - wytaczarkę i zajmował się wykańczaniem odlewów żeliwnych.

Powyższe wynika jednoznacznie z zeznań świadków S. J. (2), J. K., G. P. oraz z zeznań ubezpieczonego, którym Sąd dał wiarę oraz z korespondującej z nimi dokumentacji, w szczególności zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego.

Za przyjęciem jak wyżej przemawia również fakt, że świadkowi S. J. (2) z tytułu wykonywania takiej samej pracy co ubezpieczony prawomocnym wyrokiem z 7 sierpnia 2018r. sygn. VIII U 1998/18 przyznane zostało prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy okresu zatrudnienia na stanowisku wytaczacza, jako pracy wymienionej w wykazie A dziale III poz.23.

Bez znaczenia pozostaje także fakt, że pracodawca nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym,

a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia - w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach i stąd spełnia wszystkie konieczne przesłanki prawa do świadczenia.

W konsekwencji powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 1 października 2018r., to jest od miesiąca zgłoszenia wniosku, zgodnie z art.129 ust.1 ustawy emerytalnej.

(-) SSO Grażyna Łazowska